

Arrest

nr. 49 871 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat M. TROMBETTA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 12 januari 2010 het Rijk binnen en diende op 13 januari 2010 een asielaanvraag in. Op 3 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van het eiland Koyama en te behoren tot de etnische groep Bajuni (< Nowfali).

U werd op 17 februari 1978 geboren in het dorp Gedeni op het eiland Koyama en woonde er steeds. In 1995 huwde u met X (< X < X). Uw echtgenoot X was werkzaam als imam in de lokale moskee alsook als leraar in de lokale koranschool. Op 10 oktober 1996 werd uw zoon, X, geboren te Koyama. Op 25

januari 1998 werd uw zoon, Saidi, geboren te Koyama. Op 5 december 1999 werd uw zoon, X, geboren te Koyama. Op 28 augustus 2006 werd uw zoon, Hashim, geboren te Koyama. In maart 2009 kwamen ongeveer 10 gewapende militieleden van Al-Shabaab naar uw woning. Uw echtgenoot werd geboden mee te gaan om te vechten in de jihad. Indien hij zou weigeren werd ermee gedreigd dat hij en zijn familieleden gedood zouden worden. Uw echtgenoot werd meegenomen naar een u onbekende plaats. Eind mei 2009 vernam uw moeder van uw buurman Ali dat uw echtgenoot gedood werd in de gevechten die Al-Shabaab voerde. In juni 2009 bevestigde de imam van de moskee en koranleeraar Khedir Abdulkader Ahmed dit nieuws. In juni 2009 begon X u te verleiden en startte u een relatie met hem. Op 26 juli 2009 stierf uw vader een natuurlijke dood. 's Nachts ontglipte u uw moeders huis en begaf u zich naar het huis van X alwaar u de nacht doorbracht. Op 28 december 2009 werden jullie echter op heterdaad betrapt door een imam van de moskee. Jullie werden gearresteerd en meegenomen naar de moskee alwaar jullie in aparte kamers ondergebracht werden. Tijdens uw ondervraging werd u gezegd dat u reeds sinds juli 2009 in de gaten werd gehouden. Op 29 december 2009 werd u naar uw moeders huis gebracht met de mededeling dat uw moeder op u moest letten en moest verhinderen dat u het huis zou verlaten. Uw moeder was boos op u omwille van wat gebeurde en vertelde aan haar zus Safiya wat u uitgespookt had. Uw tante Safiya had aan uw nonkel langs moederszijde, Ahmed, verder verteld wat u had gedaan. Uw nonkel, Ahmed, kwam naar u toe en was boos op u. De volgende nacht, op 31 december 2009, kwam uw nonkel, Ahmed, terug naar uw woning en gebod u om mee te gaan met hem. Op 31 december 2009 verliet u samen met uw nonkel, Ahmed, het eiland Koyama en reisde u samen met uw zoon Hashim per boot naar Malindi (Kenia) alwaar jullie op 1 januari 2010 arriveerde. In Kenia vertelde uw nonkel, Ahmed, u dat u werd beschuldigd van overspel omdat u een relatie had met Khedir Abdulkader Ahmed en jullie ongehuwd waren. Uw nonkel vertelde u dat u, naar toepassing van de shari'a, gestenigd zou worden door de imam en de religieuze mannen die hem omringen. Op 11 januari 2010 namen jullie een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij op een u onbekende luchthaven te Kenia. Op 12 januari 2010 landden u en uw zoon Hashim in een u onbekend land. Per trein reisden jullie naar België alwaar u op 13 januari 2010 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Met name kon u niet overtuigen op het eiland Koyama te hebben gewoond en er te zijn geboren en getogen. Zo verklaarde u dat Chula (p. 2) en Chovai (p. 2) eilanden zijn die zich dichtbij Koyama bevinden (p. 2). U voegde er aan toe dat uw zus Maryam op het eiland Chula woont (p. 6) en dat uw zus Halima op het eiland Chovai woont (p. 6). Het is dan ook bevreemdend dat u aanvankelijk verklaarde dat u noch het eiland Chovai (p. 7) noch het eiland Chula (p. 6) kon situeren ten opzichte van uw eiland Koyama (p. 6-7). Evenmin slaagde er in toe te lichten in of de eilanden Chula en Chovai, gezien vanaf uw eiland Koyama, in de richting van Mogadishu of in de richting van Kenia gesitueerd zijn (p. 6-7). Vervolgens beweerde u verkeerdelijk dat het eiland Chovai verder gelegen is van het eiland Koyama dan het eiland Chula (p. 7) (zie informatie in administratief dossier). Voorts verklaarde u dat Fuma en Ngumi eilanden zijn die zicht dichtbij het eiland Koyama situeren (p. 2). Het is dan ook bevreemdend dat u verklaarde niet te weten of er zich al dan niet eilanden situeren tussen uw eiland Koyama en het nabij gelegen eiland Ngumi (p. 7). Daarnaast verklaarde u verkeerdelijk dat er zich geen eilanden bevinden tussen het eiland Fuma en uw eiland Koyama (p. 7) (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg of u de eerder door u opgenoemde eilanden Fuma en Ngumi kon situeren (p. 7) bleef deze vraag onbeantwoord (p. 7). U kon voorts geen enkel eiland dat gelegen is tussen Koyama en de Keniaanse grens bij naam noemen (p. 6) noch slaagde u er in eilanden te benoemen die gelegen zijn tussen het eiland Koyama en de hoofdstad Mogadishu (p. 7). U kon voorts niet toelichten hoe ver het eiland Koyama gelegen is van het vasteland (p. 7) noch kon u de reistijd van het eiland Koyama naar het vasteland nader toelichten (p. 7). Tot slot verklaarde u dat er een tsunami plaats vond op het eiland Koyama (p. 12) en dat het op het moment dat de tsunami toesloeg nacht was (p. 12), er een storm plaatsvond (p. 12), er hevige wind was (p. 12) en het regende (p. 12). Uw beschrijvingen gaan echter volledig in tegen informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die het volgende stelt: "De eilandengroep werd zwaar getroffen door de tsunami in december 2004. Volgens Brian Allen, die op dat moment in Kenya aanwezig was, ging de tsunami niet gepaard met een storm of een plotse weersverslechtering. De tsunami stortte zich onverwacht op de kusten bij helder, zonnig weer." (zie informatie in administratief dossier). **Gezien u verklaarde uw gehele leven doorgebracht te hebben op het eiland Koyama (p. 3), beweerde dat 2**

van uw zussen op naburige eilanden wonen (p. 6) en bovendien beweerde dat uw vader werkzaam was als visser op een visserboot op zee (p. 9) is uw ontoereikende kennis over het eiland Koyama en de nabije omgeving bijzonder bevreemdend.

Daarnaast kan worden opgemerkt dat uw kennis over Somalië in het algemeen eveneens te wensen overlaat. Zo verklaarde u dat uw echtgenoot gedwongen gerekruteerd werd door Al-Shabaab (p. 4) en dat u vervolgens vernam dat uw echtgenoot stierf in de strijd die Al-Shabaab uitvocht (p. 16). Het is dan ook merkwaardig dat uw kennis over Al-Shabaab bijzonder beperkt is. Zo verklaarde u slechts één belangrijke persoon of leider van Al-Shabaab te kunnen bij naam te kunnen noemen (p. 4), meer bepaald Muqtar (p. 4). U voegde er aan toe de volledige naam van Muqtar niet te kennen (p. 4) noch kon u de functie of positie van Muqtar binnen Al-Shabaab toelichten (p. 4). Vervolgens verklaarde u verkeerdelijk dat ten tijde dat u het land verliet, meer bepaald op 31 december 2009 (p. 6), Al-Shabaab geen enkel deel van Somalië controleerde noch bepaalde districten, steden of plaatsen controleerde (p. 5). Uit informatie dd. 24 november 2009 waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt daarentegen echter dat Al-Shabaab het grootste deel van Zuid-Somalië controleerde (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast kon u evenmin andere groeperingen of milities benoemen die dan wel delen van Somalië zouden gecontroleerd hebben (p. 5). U voegde er aan toe niet te weten waar Al-Shabaab basissen heeft (p. 15) noch tegen wie Al-Shabaab precies vecht (p. 15). Voorts verklaarde u dat er in Somalië nog andere islamitische groeperingen aan het vechten zijn (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal hierop vroeg de andere islamitische groeperingen te benoemen verklaarde u slechts 2 andere islamitische groeperingen bij naam te kennen, meer bepaald Al-Hidaya (p. 4) en Hizbullah (p. 4). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg "Zijn dit de volledige en correcte namen van de groeperingen?" (p. 4) repliceerde u "Dit is wat ik hoorde [...]" (p. 4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Hisbul-Islam een belangrijke islamitische groepering is in Somalië (zie informatie in administratief dossier) doch uit geen enkele rapport noch landeninformatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er een islamitische groepering in Somalië zou bestaan die Al-Hidaya genaamd is. Daarnaast kon u geen enkele belangrijke persoon bij naam te noemen die deel zou uitmaken van de door u opgenoemde islamitische groeperingen Hizbullah en Al-Hidaya (p. 5). Daarenboven is het opmerkelijk dat u verklaarde dat uw broers Seef en Saidi naar Kenia vluchtten uit vrees om gedwongen gerekruteerd te worden door gewapende groeperingen doch dat u verklaarde niet te weten welke groeperingen op dat moment – meer bepaald vóór u in het huwelijk stapte – gedwongen inlijvingen uitvoerden (p. 6).

Uit voorgaande opmerkingen dient eveneens te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving aangezien u enkel koranschool zou gevolgd hebben en verklaarde uitsluitend op het eiland Koyama te hebben gewoond. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig van Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Daarenboven is het merkwaardig dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had dat u tot Arabische stam Afwein behoorde (zie Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 4 februari 2010, punt 6) en ook in de Vragenlijst van Dienst Vreemdelingenzaken dd. 4 februari 2010 beweerde dat uw etnische afkomst alsook de etnische afkomst van uw beide ouders Afwein is (punt 7 en 8) hoewel u voor het Commissariaat-generaal verklaarde tot de etnische groep Bajuni, subgroep Nowfali, te behoren (p. 9). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u hierop attent maakte op de vaststelling dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken had gezegd tot de etnie Afwein te behoren (p. 9) beweerde u dat u nooit gezegd heeft dat u tot de etnische groep Afwein behoorde (p. 9) hetgeen weinig geloofwaardig is. U maakte tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal nochtans geenszins melding van fouten of vergissingen die begaan zouden zijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken en u meldde bij aanvang van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal zelfs expliciet geen problemen gekend te hebben tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (p. 2).

Uw beweerde kennis van het Kibajuni (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 4 februari 2010, punt 8) is op zich geen bewijs van uw Somalische nationaliteit, omdat de het Kibajuni – als variant van het Kiswahili - ook in Kenia wordt gesproken (zie informatie in het administratief dossier).

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat er niet besloten kan worden tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U bent niet in het bezit van enig document zodat een controle van uw ware nationaliteit, identiteit en reisweg niet mogelijk is.

Wat betreft de door u voorgelegde schriftelijke uiteenzetting van uw raadsvrouw Maria Trombetta (s.d.) kan gezegd worden dat de hierin uiteengezette elementen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een "Eerste middel" op de "Schending van artikel 1a, 2e alinea van de Conventie van Genève" en in het "Tweede middel" op de "Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet".

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Aangezien verzoekster aanvoert "dat zij onmogelijk identiteitsdocumenten kan voorleggen aangezien deze in Koyama niet uitgereikt worden bij de geboorte. Niemand heeft daar identiteitspapieren in zijn/haar bezit" is het aldus essentieel dat zij minstens coherent en eenduidig is over haar naam en herkomst. Dit is niet het geval. Verzoekster verklaarde initieel tot driemaal toe tot de Arabische Afwein stam te behoren (zie Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 4 februari 2010, punt 6 en in de Vragenlijst van Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 4 februari 2010 punt 7 en punt 8). Dit ligt overigens geheel in de lijn van verzoeksters keuze voor een Arabische tolk en haar verklaring dat ze het Arabisch spreekt en schrijft. Pas op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) wijzigt ze haar verklaringen en stelt tot een geheel andere etnische groep te behoren met name de Bajuni, subgroep Nowfali (CGVS-verhoor p. 9) en vraagt om een Kibadjuni/Swahili tolk. Aangezien het belang van de etnische herkomst in Somalië en aangezien verzoeksters asielrelaas hierop is gesteund, is een dergelijke vergissing niet aannemelijk. Immers een andere etnische groep betekent een andere taal, een andere geografische herkomst en andere etnische banden. Verzoeksters beweerde Bajuni herkomst is om deze reden al ongelooftwaardig.

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekster terecht uitvoerig ondervraagd over haar tweede identiteit, herkomst, haar leefomgeving en eiland en derhalve verzoekster de gelegenheid gegeven om haar tweede voorgehouden afkomst aannemelijk te maken, temeer nu deze de kern uitmaakt van haar asielaanvraag en er geen documenten of andere elementen voorliggen.

3.3. Verzoekster benadrukt *“dat zij vlot communiceert in Kibajuni, wijzend op haar Somalische afkomst. Dit verduidelijkt ook mogelijke vergissingen bij het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 4 februari 2010. Immers werd haar hier een tolk Arabisch ter beschikking gesteld, een taal die zij niet zo goed beheerst als het Kibajuni. Mevrouw M. A. kan enkel Arabisch lezen en kon dus geen fouten ontwaren in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze fout kwam dan ook pas ten tijde van het interview bij het Commissariaat Generaal aan het licht.”*

3.3.1. Verzoeksters bewering dat ze pas op het Commissariaat-generaal opteerde voor een tolk Swahili, omdat ze *“de eerste keer niet [wist] dat er een tolk in het Swahili bestond, in het CG werd het me door andere Bajuni verteld dus ik veranderde van gedacht”* (gehoorverslag CGVS, 26.04.2010, p.2) kan bezwaarlijk toelichten waarom ze wel veronderstelde dat er een tolk Arabisch kon gevraagd worden, ze spontaan Arabisch spreekt en niet, de overigens ook wijdverspreide Swahili/Bajuni taal. Verzoekster gaat eraan voorbij dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet willekeurig tolken aanwijst maar telkens vraagt of de bijstand van een tolk noodzakelijk is en de taalkeuze door de asielzoeker bepaald wordt. Immers is niet redelijk te veronderstellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken zonder overleg een Arabische tolk zou aanwijzen wanneer Somaliërs enkel de Somalische taal spreken en in mindere mate het Bajuni. Verzoeksters bewering dat ze *“enkel Arabisch [kan] lezen en kon dus geen fouten ontwaren in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken”* is strijdig met de vaststelling dat verzoekster zowel het Arabisch gebruikte tijdens het initiële gehoor als bij de invulling van de vragenlijst en de essentie van de daarin vermelde feiten bevestigd werden tijdens het CGVS-verhoor. Het verhoor van de Dienst Vreemdelingenzaken werd haar mondeling voorgelezen en verzoekster heeft dit getekend ter goedkeuring. Hoe dan ook kan uit het administratieve dossier niet worden afgeleid dat er zich taal- of communicatieproblemen voordeden op de Dienst Vreemdelingenzaken of bij de commissaris-generaal. Aan verzoekster werd immers telkens uitdrukkelijk gevraagd of zij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Zij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft geen verdere opmerkingen gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf en bevestigde uitdrukkelijk *“Er was geen probleem”* (gehoorverslag CGVS, 26.04.2010, p.2) zodat ze de laattijdig ingeroepen tolkproblemen zelf ontkent.

3.4. Volgens verzoekster *“staat vast dat mevrouw M.A. wel degelijk op het eiland Koyama geboren is en er gewoond heeft hetgeen niet kan weerlegd worden door haar ontoereikende geografische kennis van Somalië.”* Verzoekster meent dat haar onwetendheid *“te wijten is aan haar levenssituatie”*. Verzoekster licht toe dat zij *“enkel Koranschool gevolgd heeft, en het eiland Koyama nooit verlaten heeft”*, dat haar kennis *“gebaseerd is op wat zij horen vertellen heeft van kennissen en familieleden, waaronder haar zussen”* en dat zij *“beschikt ook niet over enige media, televisie noch radio, zodat ook dit niets kan bijdragen.”*

3.5. Voor zover verzoekster beweert haar hele leven, tot haar vlucht op het kleine eiland Koyama te hebben gewoond mag redelijkerwijze verwacht worden dat zij dit uitvoerig kan toelichten. Er is immers geenszins doorgedreven scholing of toegang tot informatiekanalen vereist om kennis te hebben van fundamentele gegevens uit de eigen leefwereld en dagelijkse omgeving. Bovendien is de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij en maatschappelijke gegevens worden dan ook mondeling doorgegeven. Geenszins wordt van verzoekster kennis verwacht die ze via de moderne pers, televisie of radio moet opdoen. Verzoekster verklaart school gelopen te hebben op de Koranschool en is zelfs in staat het Arabisch te spreken en te lezen, wat op zich reeds aanduidt dat ze over een goed verstand beschikt. Verzoekster heeft daarbij zussen die op verschillende eilanden wonen en een vader die visser is en dus naargelang het weer in verschillende windrichtingen uitvaart. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster niet minimaal bekend is met hun geografische ligging noch elementaire gegevens naar haar keuze kan geven over de omliggende eilanden zeker wanneer uit het verhoor blijkt dat de vragen hiervoor ruimte laten (zie CGVS-verhoor p. 7 *“Kan u enig eiland opnoemen in het algemeen dat zich situeert tussen Kenia en Koyama? Dat weet ik niet, toen ik reisde naar Kenia was het nacht en ik weet niet of ik eilanden passeerde. Kan u enig eiland opnoemen dat zich situeert tussen uw eiland Koyama en Mogadishu? Ik weet het niet, ik was nooit in Mogadishu”*). Ook al zou verzoekster haar zussen op andere nabije eilanden nooit bezocht hebben dan nog kan verwacht worden dat ze hen uitzwaaide en nakeek. De sociale omgeving op een klein eiland is daarbij beperkt zodat het redelijk is te veronderstellen dat vrouwen, die verantwoordelijk zijn voor het huishouden, voedsel, het sociale gebeuren en op de markt onderlinge contacten onderhouden, informatie uitwisselen te meer nu

verzoekster er vier kinderen kreeg, minstens deze feiten bespreken die hun veiligheid en deze van hun families verzekeren. Verzoeksters bewering *“mijn echtgenoot wilde niet dat ik het huis uitkwam”* (gehoorverslag CGVS, 26.04.2010, p.6) is niet ernstig en strijdig met het feit dat verzoekster ook voor haar huwelijk op het eiland woonde en naar de moskee ging. Ten slotte is merkwaardig dat verzoekster lijstjes kan geven van eilanden, van enkele Somalische politieke partijen en hun leiders maar niet weet wat in haar eigen leefwereld gebeurt. Deze verklaringen komen dan ook ingestudeerd voor, wat haar beweerde herkomst fundamenteel aantast. Ten slotte is verzoeksters kennis van het Somalische clansysteem zeer summier (gehoorverslag CGVS, 26.04.2010, p.10), terwijl de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke afstoting, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd. Verzoekster toont geen enkele band of bekendheid aan met Somalië en de Somalische cultuur, haar beweerde afkomst komt klaarblijkelijk verzonnen voor.

3.6. De Raad kan verzoekster evenmin volgen waar zij aanvoert *“dat het Commissariaat Generaal zelf aanhaalt dat het dialect van mevrouw MUSAED ABDI niet enkel in Somalië, doch ook in Kenia gesproken wordt. M.a.w. als het Commissariaat Generaal ervan uitgaat dat mevrouw MUSAED ABDI niet uit Somalië afkomstig zou zijn, doch wel uit Kenia, dan zou haar informatie over de tsunami inzake geen verschil mogen uitmaken”*. Het is niet aan de asielinstanties om een asielzoeker een nationaliteit aan te meten, wel om na te gaan of de beweerde nationaliteit aannemelijk is en de asielzoeker in dit beweerde land van herkomst vervolgd werd. De CGVS heeft dan ook terecht doorgevraagd naar verzoeksters kennis nu zij haar asielaanvraag steunt op haar beweerde Somalische afkomst. Aldus kon aangezien de impact van de tsunami op Koyama deze gebeurtenis bezwaarlijk als irrelevant worden beschouwd en mag redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster dergelijke dramatische en ingrijpende gebeurtenis levendig en uitvoerig kan toelichten te meer nu de visserij en aldus verzoeksters directe familie, werd getroffen. Verzoeksters verklaringen zijn flagrant foutief. Haar betoog *“Wanneer men de persberichten er op naleest, treft men trouwens vaak de mededeling aan dat informatie vanuit Somalië aangaande de tsunami onbetrouwbaar was, gezien de burgeroorlog die er reeds woedde sedert 2001. De door het Commissariaat Generaal aangehaalde informatie blijkt daarenboven uit onrechtstreekse bron te zijn gekomen, meer bepaald van een persoon die in Kenya verbleef, bovendien ongeveer 1000 kilometer van Somalië verwijderd”* blijven loutere, ongestaafde en hypothetische beweringen die de objectieve informatie van de commissaris-generaal niet kunnen weerleggen. De bestreden beslissing blijft dan ook op dit punt onverminderd overeind.

3.7. Verzoekster voert aan dat sommige van haar antwoorden *“in het verslag (...) foutief weergegeven”* werden, met name *“Bij de vraag of Al-Shabaab bepaalde delen van het land controleerde toen zij het land verliet, antwoord[d]e mevrouw MUSAED ABDI dat Al-Shabaab geen plaats heeft die onder hun controle is, maar dat zij een gewapende groep zijn die steeds rondtrekken, hetgeen het Commissariaat verwoordt als Al-Shabaab geen enkel deel van Somalië controleerde noch bepaalde districten, steden of plaatsen controleerde. Het antwoord van mevrouw stemt wel overeen met de werkelijkheid (p. 5 verslag) doch wordt hier foutief weergegeven in de beslissing van het Commissariaat Generaal.”*

3.8. Het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal wordt opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit (RvS 18 juni 2004, nr. 132.673; RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Het wordt niet voor akkoord ondertekend door de vreemdeling en maakt geen authentieke akte of proces-verbaal uit. Niettemin geniet het, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoekster mag bewijzen dat hetgeen in haar verhoorverslag werd neergeschreven op een andere manier door haar werd gezegd. Zij dient deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens. Verzoeker beperkt zich *in casu* echter tot loutere beweringen die zij niet uitwerkt aan de hand van concrete gegevens (RvS 21 maart 2007, nr. 169.219; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.342; RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Hoe dan ook wat betreft de naam “Al-Hidaya” stelt het verzoekschrift dat *“Opzoekwerk leert ons dat er een moskee onder deze naam bestaat waar ook zwaar gevochten werd. Het lijkt dan ook zeer aannemelijk dat de inwoners verwijzen naar de strijders verbonden aan deze moskee bij gebruik van deze benaming”*. Indien een dergelijke redenering tot op zekere hoogte te volgen is, kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoekster dit niet heeft toegelicht tijdens haar verhoor en overigens dit *“opzoekwerk”* niet neerlegt.

Aangezien uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier verder blijkt dat de Al-Shabab het merendeel van Zuid-Somalië controleert, kan de aangepaste versie van verzoeksters verklaringen dat *“Al Shabab geen plaats heeft die onder hun controle is”* bezwaarlijk haar stelling bevestigen. Daarbij dient ook te worden vastgesteld dat verzoekster niet op de hoogte is van de groepen die haar broers zouden bedreigd hebben en waarvoor ze gevlucht zijn *“Gewapende groepen, maar ik ken hun namen niet, ik weet niet welke groepen toen bestonden”* (CGVS-verhoor p.6) terwijl dergelijke bedreigingen het ganse gezin, in het bijzonder ongehuwde jonge vrouwen aanbelangen, zeker op een klein eiland.

3.9. De verwijzingen in het verzoekschrift naar verklaringen die zij zou hebben afgelegd op het kantoor van haar raadsman zijn loutere post-factum beweringen die opgezocht en ingestudeerd kunnen zijn en geen spontane kennis zoals gevraagd tijdens het CGVS-verhoor. Deze kunnen bezwaarlijk een aannemelijke verklaring zijn voor de vastgestelde onwetendheden in de bestreden beslissing, die grondslag vinden in het administratieve dossier en dan ook onverminderd overeind blijven. Verzoekster maakt niet aannemelijk bekend te zijn met Somalië of Koyama, laat staan er gewoond te hebben. Haar kennis over de Somalische maatschappij is onbestaand. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan haar voorgehouden Somalische nationaliteit. De vluchtmotieven die uitsluitend hierop steunen hebben dan ook geen grondslag.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoonde noch aannemelijk maakt. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoekster geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de verklaringen dermate onvoldoende dat haar beweerde nationaliteit bedrieglijk voorkomt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

4.3. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK